

De Drietand

Gegroet, beste Duikvrienden! Pasen nadert en dus wordt het hoog tijd om eens te kijken wat het komende duikclubseizoen voor ons in petto heeft.

NOTEER ALVAST met rode inkt in je agenda volgende drie hoogmissen van het clubleven, want reken maar dat we iedereen er graag bij aanwezig willen!

21 april 2002 : De Plezante Wandeling, vertrek 15.00 uur, Grote Markt Mechelen, verzamelen aan het beeld van Opsignoorke.

Het is geweten, Mechelaars zijn eigenlijk best apetrots op hun stad, en omdat we een Mechelse club zijn met heel wat leden die vér buiten de poorten hun domicilie hebben, beschouwen de “poorters” onder ons het als hun plicht de anderen te laten meegenieten van de heerlijkheden van onze “Hoofdstad der Nederlanden”. Vorige twee uitstappen toonden ons reeds een eerste kwadrant van de stad, plus de spil van het Mechelse stadswiel, zijnde onze trotse Sint-Romboutstoren. Deze uitstap heeft als doel ons, behalve de stad, ook het Mechelse volksaard, de taal en humor te leren kennen. Mechelen beschikt daartoe over twee cracks, de Ferre en de Rudy, die volledig thuis zijn in deze materie en die ons zullen gidsen. Ze vragen enkel halverwege een pauze om hun en onze stembanden te smeren met bv. Een Mechels biertje. Ik meen dat geen enkele Neptuner tegen zoiets ooit bezwaar heeft gemaakt en bovendien zullen onze lachspieren het best nodig hebben even te kunnen verpozen. Nadien volgt er een etentje in brouwerij “Het Anker”, waar speciaal voor ons (zonder meerkost, dank zij “de Jean”, de uitbater van ons vroeger clubhuis in het begijnhof) de Brouwerszaal wordt gereserveerd. (Zie aankondiging verder in dit blad)

14 juli 2002 : Clubduik en gezamenlijke barbeque aan de Oosterschelde. Plaats: “de parking” op de dijk van Wemeldinge. Laag water om 13.20 uur, maar uiteraard komt iedereen al van in de voormiddag op een tijdstip naar eigen goeddunken.

Iedereen voorziet zelf zijn barbeque (of spreekt af er een te delen), vlees/vis, tafel en stoelen. Vergeet je duikgerief niet!!!

25 augustus 2002 : Clubduik en mosselvestijn aan de Oosterschelde. Zelfde plaats en scenario als de barbeque. Laag water om 12.00 uur.

Mosselen worden ter plaatse voor de hele groep gekocht (inschrijving ter plaatse) en op een brander klaargemaakt. De prijs wordt nadien gedeeld en aan het feestbestuur betaald. Zelf drank, brood en picnickgerief meebrengen! Opgelet, kom niet ál te laat, want als de mosselhalers vertrokken zijn is geen inschrijving meer mogelijk om mee mosselen te eten! (zie ook aankondiging verder in dit blad)

Zondagse duikhappenings gedurende de hele maand juli en augustus, tenminste als het zondagmorgen mooi weer is. Is het weer twijfelachtig, bel dan zaterdagavond Freddy Van Gothem om te weten of er gegaan wordt! Plaats : de”Punt” aan het begin van de Wemeldingse dijk.

Ieder komt op het tijdstip dat hij zelf verkiest, maar de “harde kern” is al vroeg aanwezig. Bij mooi weer is dat te verkiezen, omdat de dijk dan nogal eens vol wagens staat en parkeren lastig wordt. Kijk zeker op je getijtabellen, wil je duiken en wees er ten laatste 1.15 uur eerder. De meesten blijven tot’s avonds van zon, water, barbeque en wijn genieten, dus ...

laat je niet duikende vrouw/man/vriend(in) gerust mee komen, hoe meer zielen hoe meer gezelligheid! Breng zelf al het nodige mee voor je picknick of barbeque.

JE VINDT IN DIT NUMMER :

- 1) **de getijtabellen voor de maanden mei tot en met september**, vermits dit voor ons de belangrijkste duikmaanden zijn, maar niets belet je om eventueel eerder het sop te kiezen. Spreek onderling telefonisch of 's maandags af om een prive-duik te maken, zo je het voor het brevet vereiste aantal open-water-duiken dient te behalen of indien je er gewoonweg zin in hebt. Je vindt steeds wel een "buddy"! Sommigen beginnen trouwens al eerder dan hier officieel aangekondigd wordt aan de "zondagshappenings" en bovendien - zo het getij het toelaat, kan je met iemand afspreken om dan tweemaal te duiken (er zijn vulstations aan de Oosterschelde genoeg!).
- 2) **de nieuwe ledenlijst**, die je toelaat zelf duikafspraken te maken.
- 3) **de aflevering biologie : de zeekreeft**, om je kennis van de onderwaterwereld uit te breiden.
- 4) **een relaas over de belevenissen tijdens het voorbije Ardennenweekend.**

IN MEMORIAM FRANS

HUYLEBROECK Geboren 14 - 11 - 1911, overleden 11 - 03 - 2002.

"De" Frans was één van de Neptuners van het eerste uur. Elk van de anciens herinnert zich hem ongetwijfeld als een goedlachse, vriendelijke duikkameraad, die in het clubbestuur - naar ik meen decennia lang, want het begin ervan was van voor mijn tijd - op een uiterst stipte wijze de taak van schatbewaarder op zich heeft genomen, zonder daarover veel poeha te maken.

Volledig conform zijn bescheidenheid, is de uitvaart van Frans, ongetwijfeld naar zijn eigen wens, in stilte en enkel in familieverband verlopen, maar gezien twee clubleden in hetzelfde appartementsgebouw wonen, kon zijn overlijden ons niet verborgen blijven. Sinds de hernieuwing van ons clubblad ontving Frans elke uitgave ervan in de bus, om hem aldus te eren als één van onze verdienstelijke oud-leden en we hopen dat het hem plezier heeft gedaan. Vandaar dat we nu de familie ook langs deze weg, vanwege de hele club, onze blijken van deelname in het verdriet om zijn heengaan willen overmaken.

We zijn blij Frans als vriend gekend te hebben, hij maakt nu een deel uit van onszelf.

CLUBBARBEQUE + CLUBDUIK

Op Zondag 14 juli 2002

**Afspraak op de "Parking" wees ten laatste om 11.30h ter plaatse
(laag water om 13.20 h)**

(Iedereen brengt zijn eigen barbecue drank en vlees mee)

**wij proberen een afspraakje met de zon te versieren, en wie weet zorgt
de club wel voor een verrassing ...**

Hommarus gammarus (zeekreeft)

Er is waarschijnlijk geen enkel dier uit onze wateren die meer tot de verbeelding van de duiker spreekt, dan de kreeft, Hommarus gammarus.

Al moet gezegd dat dit eerder uit culinair oogpunt is dan wel uit "biologische" interesse.

Zij komen voor van Noorwegen tot Marokko, de Middellandse Zee en de Zwarte Zee. Zij houden zich op van onder de laagwaterlijn tot diepten van meer dan 40 meter, ze zijn terug te vinden in holen en spleten.

Na de geboorte leven de jongen nog een hele tijd in een larvestadium. Ze bezitten dan een aantal roeipoten waarmee ze zich voortbewegen. Tijdens deze periode houden ze zich vooral op aan de oppervlakte. Na nog een aantal tussenstadia, beginnen ze dan te lijken op de kreeft zoals wij hem kennen en blijft er van de roeipoten maar weinig over, vanaf dan leven zij ook op de bodem.

Ook de gevreesde krachtige scharen zijn nu duidelijk zichtbaar. Verder vinden we aan de kop twee paar voelsprieten. Het eerste paar is zeer kort en wordt gebruikt om voorwerpen die zich kortbij bevinden af te tasten. De lange fel oranje gekleurde sprieten, dienen om van op grote afstand te kunnen voelen, zodat ze vanuit het bescherming biedende hol de omgeving kunnen onderzoeken.

Achter deze sprieten vinden we de mandibulae of de tandkaken, welke worden gebruikt om het voedsel fijn te malen. Achter de kaken zitten de maxillae. Dit zijn heel kleine pootjes die het eten naar de mondopening

brengen. Ze bezitten ook nog een tweede paar van dergelijke pootjes, echter met een heel andere functie. Deze zorgen er voor dat er steeds nieuw zuurstofrijk water naar de kieuwen wordt gevoerd. Deze kieuwen zijn overigens niet zichtbaar maar zitten goed verborgen onder het harde pantser.

Ook aan het borststuk zitten nog eens drie paar kaakpoten welke het voedsel vastgrijpen en in kleine stukken trekken, om het vervolgens door te geven aan de kleine mondpootjes.

Tot slot komen we aan de grote scharen welke zonder veel moeite de schelpen van oesters of mosselen kunnen kraken. Het lichaam tenslotte is volledig omgeven door pantserplaten, en aan dit lichaam staan ook nog eens vier paar looppoten.

De geslachtsdelen bevinden zich onder het flexibele achterlijf. De bevruchte eitjes blijven kleven aan het achterste potenpaar, op deze manier worden tijdens het lopen de eitjes telkens van nieuw zuurstofrijk water voorzien. Na het uitkomen zwemmen de larven direct naar de oppervlakte en begint alles van voor af aan.

Ook nog interessant om weten is op welke manier een kreeft zich ontdoet van zijn urine. Op de kop, aan de basis van de grote voelsprieten zitten twee knobbeltjes. Hierin komen de afvalstoffen uit het bloed terecht, om regelmatig geloosd te worden.

Tijdens de groei van de kreeft wordt het bestaande pantser te klein. Dit wordt dan afgeworpen, er zit dan reeds

een nieuw pantser klaar met een iets grotere afmeting. De eerste dagen na de verschaling zijn zij prachtig blauw van kleur, deze kleur verandert echter terug in de bruin rode kleur wanneer het is uitgehard. Tijdens de eerste dagen na de verschaling zijn zij dan ook zeer kwetsbaar en zullen zij zich niet uit hun schuilplaats wagen.

Jonge dieren verschalen met kortere tussenpozen.

Dat je te maken hebt met een oud exemplaar kan niet alleen worden afgeleid uit de grootte van het dier maar ook uit de begroeiing op het pantser.

Vermits oudere dieren minder frequent verschalen, krijgen zeepokken en dergelijke meer kans om zich op het pantser vast te zetten.

Een uit de kluiten gewassen exemplaar kan een afmeting bereiken van meer dan 50 cm. Maar er zijn ook gevallen bekend tot 90 cm !

Tot slot nog even een kleine rechtzetting, de zetduivel heeft ons immers parten gespeeld !

De wetenschappelijke naam boven de foto moet zijn : Hommarus gammarus

NEPTUNE ORGANISEERD:

PLEZANTE WANDELING

**Op zondag 21 april – samenkomst om 15 h stipt
Voor het Mechelse stadhuis aan de dienst toerisme
(vlakbij het standbeeld van Opsinjoorke)**

Prijs van de wandeling € 4 p/p

**De wandeling duurt +/- 3 h en eindigt aan brouwerij
“Den Anker”**

**Daarna is er mogelijkheid om iets te eten in de brouwerij
Stoofpotje van de brouwer € 11.20**

Dessert : pannenkoeken met ijs en karamel € 5.50

**De inschrijvingen dienen zo snel mogelijk te gebeuren
bij Maria, Sonja of Brigitte samen met de betaling van € 4
U dient bij de inschrijving ook mee te delen of U blijft
eten**

Hoogmoed komt ten val !

Zo zegt het spreekwoord en het bleek nog waar ook, want hoewel ik in mijn vorig artikel over het Ourthe-zwemmen iedereen uitdaagde om mij te komen verslaan in het als eerste bij aankomst het bekertje met warme wijn aan de lippen zetten, moest ik, met rode kaken, forfait laten gaan voor wat het zwemmen betreft!!! De schande alleen al! Mijn excuus, een nog genezende kleine heilkundige ingreep aan mijn elleboog, mag dan al valabel zijn, het zal mij voor de toekomst toch leren het lot niet uit te dagen! Maar laat ik mijn verslag beginnen bij het begin!

Bijna iedereen van de 35 deelnemers zat al achter een deugdloze koffie of pint in de bar van Hotel Belvédère, toen we na een wat grijze, maar droog verlopen ochtendrit Nadrin bereikten. We hadden ditmaal het hotel exclusief voor ons alleen en niemand hoefde dus in de 20 m verderop gelegen villa te logeren, een euvel (?) dat trouwens telkens grootmoedig door het feestbestuur werd gedragen.

Na een meegebracht boterhammetje op de kamer, werd er om 12.30 uur vertrokken naar de startplaats (9 zwemmers) of naar de aankomst. Meteen werd daar de brander geïnstalleerd om de pot met 9 liter wijn en één fles rum tijdig warm te krijgen, want we rekenden op een snelle afdaling door de zwemmers, gezien het neerslagrecord van vorige maand. Toch was zo op het zicht het waterpeil slechts weinig of niets hoger dan vorige jaren. Blijkbaar regelt de stuwdam het debiet. Met de Lesse lag dat vroeger wel anders!

De teruggekeerde begeleiders wisten ons te melden dat ze hun duikers om 12.45 uur gelost hadden. Hoog tijd dus om op uitkijk te gaan staan. Dat deed ik, om een beter uitzicht te hebben, een 50 m stroomopwaarts van het spandoek met "AANKOMST" erop. Als ik dan toch niet kon meezwemmen, was het een goede

gelegenheid om het zwemmen zelf eens te filmen. Lang zat ik er niet, of in de verte, vanachter een bocht vandaan komend, zag ik een hevig gespartel. Duidelijk iemand die geen lood had aangedaan en die dus wat te ondiep lag om echt efficiënt te palmen, maar ... je raakt het tenminste niet kwijt als je mocht stranden. Twee andere spartelaars zaten hem verwoed op de hielen. Wie zouden het zijn??? Dit jaar zou het zeker geen probleem zijn om dat van op de oever in het voorbijzwemmen te kunnen zien, vermits Etienne - zoals al eens eerder vermeld de behoeder van dit aloude rituele aspect - voor snorkelwimpeltjes had gezorgd, waarvoor dank!

In elk geval zou ik voldoende inzoomen, zodat het op de film duidelijk te zien zou zijn wie er op kop lag, mocht het blote oog verstek laten gaan. Maar helaas! Het bleek een analoog geval te worden als met de boeren van Olen, die de keizer hun pint bier met de drie oren aanboden! Iedereen had zijn vaantje zijdelings wijzend - en dus onleesbaar voor de waarnemer aan wal - op zijn snorkel geplakt. Dan maar ijlings een 60 m terug gespurt, over stenen en boomwortels heen, om het aan wal komen te filmen. Te laat ! Ze waren niet bij te houden, zo snel ging dat! Op de "film-finish" die ik nog kon schieten zie je dat exact om 13.47 uur Luc Vercammen als eerste op zijn bekertje toestapt, onmiddellijk gevolgd door Jef Van Vaerenberg, terwijl Freddy Van Goethem - nog neerzittend - snel zijn palmen tracht uit te krijgen. Het ereschavotje komt hun dus denklijk in die volgorde toe.

Felicities voor alle drie!

Om 13.48 uur verschijnt Erwin Van Goethem, helemaal alleen, in beeld (vierde ?) en om 13.50 uur trekt Jean -Pierre Pepermans zijn vinnen uit (vijfde ?).

Dan was het lang en gespannen wachten op de vier overige zwemmers. Twee ervan waren debutanten in het rivierzwemmen : Eva Lecossois en Marc Mariën-Bouwens. Hoe zou het hun mee- of tegengevallen zijn? Gelukkig waren er ook nog twee anciens achterwege. Die konden desnoods voor hulp of morele steun zorgen, indien nodig. Net toen ik me toch wat ongerust begon te maken over hun lange uitblijven, zag ik in de verte drie zwemmers om de hoek komen. Het tweede peloton tikte samen aan om 14.09 uur en bestond uit beide debutanten, onder de hoede van Hugo De Schrijver. Ze hadden volgens hun zeggen het traject rustig, genietend, afgelegd. Maar waar bleef den Tjen, verdorie ??? Bleek dat de eerst toegekomenen al gemeld hadden dat hij vlak na de start “platten band” had gereden, t.t.z. zijn benen wilden niet mee en dus was hij uit voorzorg liever meteen aan land gegaan. Hilde, vergezeld van de Joke en uiteraard Denise, was hem met de wagen al gaan oppikken. Niet zonder moeilijkheden overigens, want ze was vastgereden op de bosweg naar boven, zodat nóg een ploeg, duwers ditmaal, heeft moeten uitrukken om hun weer op pad te helpen. Kortom: De ware club-spirit! Spijtig dat ik het niet op film heb! Als U het mij toestaat, zou ik daarom een tweede denkbeeldig ereschavotje willen oprichten - waarbij ieder op gelijke hoogte staat - voor Hilde en haar mij anoniem gebleven duwploeg, voor den Hugo, die op de “groentjes” heeft gepast en “last but not least” voor Etienne, die de voorzichtigheid heeft laten primeren en niet de held heeft willen uithangen. Voel je je niet tiptop bij het duiken , dan past geen macho/machagedrag, dan ga je uit het water! Ook een dikke proficiat aan de twee “dopelingen” die de test van aquatische durf, vaardigheid en kracht met glans hebben doorstaan en die op maandag voor de eerste keer met hun verdiend tubawimpeltje mochten trainen. En terwijl ik nu toch met bloempjes aan het strooien ben, moet er zeker nog één bij voor elk van

de drie dames van het feestbestuur, die ondanks de afwezigheid van hun grote chef, Walter D.H., het initiatief genomen hadden om naast de warme wijn voor dito chocomelk en een belegd broodje te zorgen. Ere wie ere toekomt! Het “happy hour” na de Ourthe-race was gezellig, maar door de “rescue-operation” was niet iedereen erbij, zodat de ambiance op een wat lager peil lag dan gewoonlijk en ik niet van iedereen zijn persoonlijk relaas over de race kon aanhoren. Het onderwaterzicht moet vrij behoorlijk geweest zijn, want er zijn grote dikke vissen gezien en ergens in de rivier moet er in diep water minstens één groot, bovenaan plat blok zo’n 20 cm onder de wateroppervlakte steken, waarop je dus onverwacht kunt stranden, want het verraadt zich niet door golven. Hoe dat kan weet ik niet, maar ik kan het zelf beamen, want de laatste maal dat ik meedeed maakte ik er ook kennis mee. Het is bovenop gelukkig spekglad.

Na het vertrek van de auto’s, volgde een aantal dappere voetgangers. Zo kon er, indien nodig, nog geduwd worden, want de vrij steile bosweg vertoonde door de zware regenval van voorbije maand een diepe heen en weer slingerende geul. Volgend jaar zullen er beslist 4 X 4-wagens nodig zijn indien we dezelfde locatie willen handhaven. Na een drankje, om te bekomen van de klim, koerste één groep regelrecht op de bowling toe, terwijl een tweede, gegidst door onze Ardennenspecialisten, Sonja en Hugo, een klein ommetje maakte langs een meertje, maar ook die eindigden in de bowling om er met de “sjotterkes” te rammelen of aan de toog een Choufke te snoepen. Het gastronomische menu dat ‘s avonds opgediend werd was zoals steeds uitstekend , maar ook de wijn was een streling voor tong en verhemelte

Zelf mocht ik, mede dank zij enkele gulle tafelenoten, genieten van:

Domaine De Grand Maison 1995

(muscadet, Sèvre et Maine)

Côtes de Nuits-Villages 1999 (rode Bourgogne)

Château Bel Eveque 1997 (rode Corbières) (Speciaal vermeld ter attentie van Erik en Walter D.H.)

Na de koffie merkte Brigitte L. op, dat iemand nog een halve fles wijn ongedronken achtergelaten had en omdat het tegen alle ethische regels ingaat om een goed product van "des mensens arbeid" door de goot te laten gieten, besloten we er ons met een drietal nog steeds dorstige kelen over te ontfermen. Kortom, een werk van liefdadigheid! Toen ze goed als leeg was en ik wou weten wat we nu eigenlijk dronken, bleek er een kamernummer op het etiket te staan. Het duurde nog even eer onze Euro gevallen was, nl. dat je in een hotel ook de volgende dag nog je flesje verder kunt ledigen. 's Anderendaags hebben we het slachtoffer dan maar vergoed, met het schaamrood op de wangen. Sorry, Luc! Maar hij was wel lekker!

Na het ontbijtbuffet met o.a. croissants en broodjes, werden de wandelschoenen aangetrokken om in Achouffe te gaan wandelen. De eerste groep, gegidst door Hugo D.S. maakte een kleine en gemakkelijke wandeling, waarover ik nadien met veel lof hoorde spreken en wat "ne crème van ne vent" die Sonja toch heeft!

Zelf volgde ik Sonja op een wat meer sportieve wandeling. Die was zó puik, dat ik ze deze zomer zeker nog eens ga overdoen! Na een nogal stevige klim, genoten we van een zonovergoten weids pastoraal landschap, met een idyllisch uitzienend dorpje beneden ons, inclusief de kerktoren. Geleidelijk dalend tussen weiden, sparrenbossen en de schaarse huizen van een gehuchtje (dorp ?) door, bereikten we dezelfde watermolen die we enkele jaren geleden, op de eerste Achouffe-wandeling ook voorbij kwamen,

om daar het riviertje "Eau du Martin Moulin" stroomafwaarts te volgen. Vooral dit iets meer avontuurlijke traject werd door de "jonge jeugd" zeer gesmaakt, omdat ze hun botten nu eindelijk eens echt te water konden laten, maar ik denk dat ook de "wat oudere jeugd" - in casu wij - het leuk vonden. Bovendien - en geschikter kan het niet - komt deze weg, langs de brouwerij, recht op de voordeur van de drankgelegenheid uit, waar op een ruim, overdekt terras de eerste groep wandelaars al van hun Choufkes * zat te genieten, in de schaduw van bananen- en appelsienenboompjes.

* Wat, in hemelsnaam, is een Choufke ??? Een "zaligmakend" biertje, waarin het heerlijk duiken is! Gebrouwen te Achouffe!

En er is er een hele familie van, met een alcoholgehalte dat aangepast is aan de noodzaak om zich al dan niet te verwarmen. Voor elk seizoen hét aangepaste Choufke!

8% "La Chouffe", een blondje goed in elk seizoen
8.5 % "Mc Chouffe", een bruintje, ook goed voor alle seizoenen!
7.5% "Chouffe Bière de Mars" het lentebier, vermits gebrouwen op basis van het Onze-Lieve-Vrouw-bedstro, een aromatisch lentekruid dat ook benut wordt in een Ardens streekaperitief, de "Maitrank". Beschikbaar van maart tot mei.
4.5% "Chouffe Bière du Soleil", het zomerbier, op basis van hop (dus bitter)
Het wordt gebrouwen in juli en is beschikbaar tot uitputting van de voorraad
6.5% "Chouffe Bok", het herfstbier, op basis van hop, kruiden en de speciale Chouffegist.
10% "chouffe N'Ice", het winterbier met hergisting op de fles en dus lang houdbaar.

Na het "happy hour" te Achouffe, smaakte het stevige middagmaal in hotel Belvédère te Nadrin uitstekend, waarbij ik nogmaals constateerde - vermits ik zelf niet hoefde te rijden - dat "La Chouffe" ook zeer lekker is bij frietjes met kalkoen!

Toen was het weer voorbij ... voor een jaartje, maar gelukkig staan nu de Oosterschelde-duikhappenings voor de deur om het verdere jaar óók kleur te geven!

P.S. Op de maandag na het Ourthe-weekend heb ik de beker, mij ooit bij wijze van scherts cadeau gedaan door Roger (alias "Sloef"), waarop in lettertape de tekst werd gekleefd: "Altijd den eerste aan de Lesse", plechtig overhandigd aan de winnaar van de race 2002, Luc Vercammen. Ik stel voor om deze beker om te dopen tot de "Wisselbeker Sloef", welke dus jaarlijks verdedigd dient te worden. De eerlijkheid gebiedt me wel te zeggen, dat sinds ik de beker kreeg ik hem eigenlijk al enkele keren kwijt geweest hoorde te zijn, wegens niet deelname (aan Freddy) of nederlaag (aan den Tjen), tenminste dat zijn de keren dat ik het me nog weet te herinneren.

MOSSELFESTIJN AAN DE OOSTERSCHELDE

25 AUGUSTUS 2002

WEMELDINGE PARKING

LAAG WATER OM 12H

**WEES TEN LAATSTE OM 10.30 H TER PLAATSE, ANDERS
LOOP JE HET RISICO GEEN MOSSELEN TE HEBBEN !!!**

EVA LECOSSOIS EN DIRK GIELEN

ZIJN GESLAAGD IN HUN ZWEMBADPROEVEN 2* D

VAN HARTE PROFICIAT !!!